

Nr 434.

Av herr **Andersson** i Falkenberg **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 107, angående provisorisk förlängning av förordningen den 26 juli 1926 angående utförselbevis för råg och vete m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 107 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen besluta, att förordningen av den 26 juli 1926 (nr 382) angående utförselbevis för råg och vete, vilken förordning upphör att gälla med utgången av juli månad 1928, skall med däruti enligt kungörelsen den 8 april 1927 (nr 121) gjorda ändringar äga fortsatt giltighet till och med den 31 juli 1931. Som motivering härför anföres bland annat, att den korta tid (2 år), varunder förordningen varit gällande, icke lämnat tillräcklig erfarenhet om dess verkningar ifråga om den svenska brödsädesodlingen.

Ehuru varmt intresserade av att den svenska jordbruksnäringen beredes allt det skydd, som rättvisligen bör tillkomma densamma såsom en av landets huvudnäringar, men utan att medgiva att detta skydd får verka betungande på övriga näringsgrenar och till förfång för det stora flertalet av landets befolkning, måste vi konstatera, att beslutet om utförselbevis i avsevärd mån verkat i sistnämnda riktning. Detta sätt att stödja en viss näring är, enligt vårt förmenande, principiellt oriktigt. Utgående från denna uppfattning skulle ju den logiska följden bli ett yrkande om avslag å den kungl. propositionen om förlängd giltighetstid för utförselbevisen. Emellertid synes icke ett dylikt yrkande för närvarande hava utsikt att vinna riksdagens bifall.

Det sätt, varpå förordningen under sin hitintills varande giltighetstid kommit i tillämpning, och vilket även i fortsättningen skulle följas, har för vissa samhällen medfört ekonomiska konsekvenser, vilka man vid förordningens tillkomst icke överblickat, och vilkas verkningar icke kunde förutses. Utförselbevisen hava nämligen kommit att användas som betalningsmedel vid tull-likvidens erläggande. Genom den av tullverket använda metoden att från den »debiterade uppbörden» avdraga till restitutioner avsedda belopp, vilka likvideras genom utförselbevisen, hava vissa städer drabbats av avsevärda förluster i form av minskade tolagsinkomster. Häremot kan ju anföras, att till vederbörande samhällen en ökad import tillkommit på grund av den utförsel, som ägt rum. Så torde dock icke vara förhållandet, ty erfarenheten har visat, att export med utförselbevis ägt rum från ett flertal olika hamnar, under det att utförselbevisen som likvidmedel kommit till användning endast inom 13 olika

tulluppbördskontor. Den förlust i form av minskade tolagsmedel, som dessa städer härigenom fått vidkännas, utgjorde under budgetåret 1926—1927 177,605 kronor 79 öre (se bil. A.). Angående importen, utförselbevisen och tolagsersättningen (se bil. D.).

Flertalet av våra hamnstäder torde, i förhållande till sin folkmängd och sina ekonomiska resurser, hava nedlagt stora kostnader till förbättring och utvidgning av sina hamnar. Till bestridande av dessa kostnader, i huvudsak lånemedel, hava ju även tolagsmedlen medräknats. Det måste väl då anses oriktigt, att, om riksdagen tycker sig böra stödja jordbruksnäringen genom utförselbevis, utöver vad som bör drabba landets befolkning i allmänhet, kostnaderna härför i väsentlig mån skola falla på vissa städers befolkning och därigenom indirekt eller direkt öka levnadskostnaderna för denna stadsbefolkning. Det torde dessutom kunna mycket starkt ifrågasättas, om icke städerna tillförsäkrats tolagsersättningen under sådan form, att det kan anses rättsligen ogiltigt, att på sätt som här skett frångå städerna en del av densamma.

Att tillämpningen av förordningen om utförselbevisen, på sätt som skett, icke varit förutsett, torde bestyrkas bland annat av de inlagor, som ingivits av såväl svenska hamnförbundet som svenska stadsförbundet. Hamnförbundet hävdar den uppfattningen, att »likvid medelst utförselbevis måste anses jämnställd med penninglikvid och omöjligen kan anses jämnställd med vanlig tullrestitution (se bil. B.). Stadsförbundet anser, att »rättvisa och billighet kräva ett förverkligande av hamnförbundets önskemål», och att »sättet för författningens tolkning medfört konsekvenser, som icke varit väntade, och som icke heller kunna anses skäliga» (se bil. C.). Såväl stadsförbundet som hamnförbundet hävda starkt den uppfattningen, att, om riksdagen skulle besluta en fortsatt tillämpning av förordningen om utförselbevis, sådana åtgärder företagas, som omöjliggöra fortsättande av nu påtalade praxis och för framtiden skydda städerna för förluster genom utförselbevis.

Som av propositionen framgår, hava även ämbetsverken fått yttra sig över de verkningar, som utförselbevisen med sin nuvarande tillämpning medfört för vissa städer. Att även ämbetsverken finna den nuvarande tillämpningen otillfredsställande torde framgå därutav, att de föreslagit ett annat förfaringssätt, avsett att fördela förlusten på ett flertal städer. Av statsrådets yttrande i propositionen framgår emellertid, att ämbetsverkens förslag icke kunnat läggas till grund för en ändring i nu gällande tillämpning, ehuru »det torde vara obestridligt att anordningen med tillämpningen av utförselbevisen för med sig viss ojämnhet i beräkningen av tolagsersättningen skilda ersättningsberättigade städer emellan».

Av vad sålunda anförts torde framgå, att från olika håll mer eller mindre erkännes det orättvisa uti det sätt, varpå utförselbevisen inverka å tolagsersättningen till vissa städer. Och då, såsom ovan anförts, det icke kan anses vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att

vissa städer och dess invånare skola utöver landets befolkning i övrigt medverka till utförselbevisens likvidering, få vi vördsamt hemställa,

att, därest Kungl. Maj:ts proposition nr 107 om fortsatt tillämpning av förordningen om utförselbevis bliver av riksdagen bifallen, riksdagen måtte besluta sådan förändring i förordningen: *att* likvid av tullbelopp medelst utförselbevis skall anses vara jämnställd med penninglikvid i vanlig ordning och icke betraktas såsom likvärdig med vanlig tullrestitution.

Stockholm den 28 februari 1928.

Anders Andersson
i Falkenberg.

Axel Lindqvist.

Algot Sjöström.

Julius Hedvall.

C. W. O. Höglund.

Carl Lovén.

I motionens syfte instämma:

Olof Carlsson
i Stockholm.

Karl Ward.

J. V. Mårtenson.

Bilaga A.

Uppgift

angående under budgetåret 1926/27 av tullmyndigheterna utbetalda restitutioner jämlikt förordningen den 26 juli 1926 samt å den minskning, som på grund av dessa restitutioner uppkommit för vederbörande städer vid beräkandet av dem tillkommande tolagsersättning för sagda budgetår.

1	2	3	4
Tullmyndighet	Stad	Utbetalda restitutioner jäml. förordningen den 26 juli 1926	Uppkommen minskning i tolags- ersättning på grund av utbetalda resti- tutioner jäml. för- ordningen den 26 juli 1926
Generaltullstyrelsens kassakontor	¹ Stockholm	1,257,732: 28	62,886: 61
Stockholm, tulldirektören	»	—	—
» , kameralkontoret	»	841,832: 20	42,091: 61
» , tullbehandl.-insp.	»	—	—
» , tullbevakn.-insp.	»	—	—
» , Kbc i 8 och 9	»	—	—
» , Frihamnen	»	—	—
Södertälje	¹ Södertälje	—	—
Uppsala	Uppsala	—	—
Nyköping	¹ Nyköping	14,136: 89	706: 84
Eskilstuna	Eskilstuna	—	—
Linköping	¹ Linköping	—	—
Norrköping	¹ Norrköping	168,912: 78	8,445: 64
Motala	Motala	—	—
Jönköping	¹ Jönköping	—	—
Kalmar	¹ Kalmar	39,571: 02	1,978: 55
Oskarshamn	¹ Oskarshamn	—	—
Västervik	¹ Västervik	—	—
Visby	¹ Visby	—	—
Karlskrona	¹ Karlskrona	—	—
Ronneby	Ronneby	—	—
Karlshamn	¹ Karlshamn	—	—
Sölvesborg	¹ Sölvesborg	—	—
Åhus	¹ Kristianstad	136,944: 59	6,847: 23
Simrishamn	¹ Simrishamn	—	—
Malmö, tulldirektören	¹ Malmö	—	—
» , kameralkontoret	»	497,437: 04	24,871: 85
» , tullbehandl.-insp.	»	—	—
» , tullbevakningsinsp.	»	—	—
» , Kbc i 18	»	—	—
» , Frihamnen	»	—	—
Lund	Lund	—	—
Landskrona	¹ Landskrona	34,800: 13	1,740: 01
Hälsingborg	¹ Hälsingborg	5,385: 43	269: 27
Ystad	¹ Ystad	26,517: 90	1,325: 90
Trälleborg	¹ Trälleborg	223,029: 05	11,151: 45
Halmstad	¹ Halmstad	83,776: 99	4,188: 85
Falkenberg	¹ Falkenberg	9,344: 57	467: 23
Varberg	¹ Varberg	—	—

¹ Städer, som hava tolag och erhålla tolagsersättning.

1	2	3	4
Göteborg, tulldirektören	¹ Göteborg	—	—
» , tullkameralkontoret	»	196,895: 45	9,844: 77
» , tullbehandl.-insp.	»	—	—
» , tullbevakningsinsp.	»	—	—
» , Kbc i 22	»	—	—
» , Frihamnen	»	15,799: 52	789: 98
Marstrand	¹ Marstrand	—	—
Lysekil	Lysekil	—	—
Uddevalla	¹ Uddevalla	—	—
Strömstad	¹ Strömstad	—	—
Borås	Borås	—	—
Mon ¹	—	—	—
Lidköping	Lidköping	—	—
Karlstad	¹ Karlstad	—	—
» , gränsbev. Ch.	—	—	—
Kristinehamn	Kristinehamn	—	—
Charlottenberg	—	—	—
Örebro	Örebro	—	—
Västerås	Västerås	—	—
Falun	Falun	—	—
Gävle	¹ Gävle	—	—
Söderhamn	¹ Söderhamn	—	—
Hudiksvall	¹ Hudiksvall	—	—
Härnösand	¹ Härnösand	—	—
Sundsvall	¹ Sundsvall	—	—
Örnsköldsvik	Örnsköldsvik	—	—
Östersund	Östersund	—	—
Storlien	Storlien	—	—
Umeå	¹ Umeå	—	—
Skellefteå	Skellefteå	—	—
Luleå	¹ Luleå	—	—
Piteå	¹ Piteå	—	—
Haparanda	¹ Haparanda	—	—
Kiruna	Kiruna	—	—
Summa kronor		3,552,115: 84	177,605: 79

¹ Städer, som hava tolag och erhålla tolagsersättning.

Bilaga B.

Avskrift.

Till kungl. kommerskollegium.

Svenska hamnförbundets uppmärksamhet har riktats på en för vissa hamnar ofördelaktig inverkan utav tillämpningen av gällande författningar rörande utförselbevis å råg och vete, varigenom minskning i hamnarna tillkommande tolagssersättning uppstått. Enär Kungl. Maj:t anbefallt kungl. kommerskollegium, kungl. generaltullstyrelsen och kungl. lantbruksstyrelsen att gemensamt avgiva utlåtande angående de erfarenheter, som vunnits vid tillämpningen av ovannämnda författningar, ävensom angående de ändringar av bestämmelserna i desamma, som, därest författningsbestämmelserna skulle förlänas förlängd giltighet efter den 31 juli 1928, kunde anses påkallade, har svenska hamnförbundet velat till kungl. kollegii och övriga nyssnämnda ämbetsverks kännedom bringa följande rörande omtalade fråga.

Omnämnda minskning i tolagssersättningen för vissa städer synes vara föranledd av vissa bestämmelser i kungl. generaltullstyrelsens cirkulär den 30 juli 1926 angående ordningen för utfärdande och redovisning av utförselbevis för råg och vete, närmare förtydligade genom generaltullstyrelsens kameralbyrås meddelande den 1 juli 1927 angående avdrag för utförselbevis vid beräklandet av tolagssersättning. I ifrågavarande cirkulär föreskrives i § 6: Tullavgiftsbelopp, från vars erläggande befrielse erhållits genom avlämnande av utförselbevis, skall av vederbörande tullmyndighet utan särskilt bemyndigande i månadsredovisningen för den månad, varunder avlämnandet skett, avföras under titeln »Restitutioner: jämlikt förordningen den 26 juli 1926», varvid vederbörliga utförselbevis skola biläggas redovisningen såsom verifikationer. Enligt kameralbyrås nyssnämnda meddelande skall vederbörande tullförvaltning vid beräklandet av tolagssersättning från den debiterade uppbörden avdraga jämväl det belopp, som i tullförvaltningens räkenskaper avförts såsom »Restitutioner: jämlikt förordningen den 26 juli 1926».

Tulllikvider, som verkställts medelst utförselbevis, hava alltså vid redovisningen och beräkningen av tolagssersättning, jämförts med vanliga tullrestitutioner. Någon tolagssersättning har således icke beräknats å dessa belopp.

Det synes hamnförbundet uppenbart, att likvid av tullbelopp medelst utförselbevis, som jämlikt ovannämnda författningar är jämnställd med penninglikvid, omöjlig kan betraktas som likvärdig med vanlig tullrestitution. Detta står nämligen enligt hamnförbundets mening i strid med utförselbevisinstitutets anda. För den händelse det verkligen varit statsmakternas mening, att utförselbevisinstitutet skulle medföra här ovan påtalade ofördelaktiga verkningar för hamnstäderna, skulle helt säkert detta också ha framhållits.

I syfte att belysa storleksordningen av de belopp, som de minskade tolagssersättningarna kunna uppgå till, har hamnförbundet från vissa av sina medlemmar införskaffat uppgifter om ifrågavarande summor. Störst är

minskningen i tolagersättningen intill den 1 sistlidne augusti för Malmö, 24,872 kronor. Höga belopp uppvisa även Trälleborg, 11,151 kronor, Norrköping, 8,446 kronor, Kristianstad-Åhus, 6,847 kronor och Halmstad, 4,189 kronor. Mindre är minskningen för Landskrona, 1,740 kronor, Ystad, 1,316 kronor, Falkenberg, 467 kronor och Hälsingborg 269 kronor.

På grund av vad sålunda anförts får svenska hamnförbundet hemställa, att kungl. kommerskollegium vid avgivande av ovan berörda gemensamma utlåtande tillsammans med kungl. generaltullstyrelsen och kungl. lantbruksstyrelsen ville söka åstadkomma rättelse med avseende å utförselbevisinstitutets oförmånliga verkningar för vissa hamnstäder.

Stockholm den 27 september 1927.

För svenska hamnförbundet:

J. ÅKERMAN.

Dess ordförande.

H. Eneborg.

Bilaga C.

Avskrift.

Till herr statsrådet och chefen för kungl. finansdepartementet.

I skrivelse den 25 nästlidne januari har herr statsrådet berett Svenska stadsförbundets styrelse tillfälle att avgiva yttrande över ett av kommerskollegium, generaltullstyrelsen och lantbruksstyrelsen gemensamt avgivet utlåtande angående fortsatt tillämpning av förordningen om utförselbevis för råg och vete, i vad detsamma avser sättet för beräkandet av städernas tolagersättning. I anledning därav får styrelsen härmed anföra följande.

Frågan om utförselbevisens införande har varit föremål för ingående undersökningar ur olika synpunkter och meningarna hava därvid såväl inom som utom riksdagen varit mycket delade. Den strid, som stått om utförselbevisen, har emellertid gällt principfrågan, huruvida denna form för lantbruksnäringens stödjande vore lämplig eller icke. Någon anledning att under detta meningsutbyte beakta speciella stadskommunala önskemål synes icke hava förelegat. Ingenstädes i hithörande handlingar har, såvitt styrelsen kunnat finna, framkommit något om, att statens stöd åt lantbruket skulle förutsätta inkomstminskning för städerna. De förslag till förordning om utförselbevisen, som förelagts riksdagen, ena gången från Kungl. Maj:t, andra gången från enskilda motionärer, hava heller icke genom sin avfattning varit ägnade att ställa i utsikt några konsekvenser av reformen för städernas del. När utförselbevisen kommo i bruk, visade det sig emellertid, att åtskilliga städer drabbades av väsentliga förluster av tolagersättning, icke på grund av förordningen om utförselbevis men på grund av tullverkets metod att från den »debiterade uppbörden» — som

ligger till grund för tolagssersättningens bestämmande — avdraga som restitutioner ansedda belopp, vilka likviderats genom utförselbevis.

I detta oförutsedda läge fäste Svenska hamnförbundet kommerskollegii uppmärksamhet på frågan och påyrkade ändring i tillämpad praxis. Det är i anledning av denna hemställan ämbetsverken, i samband med frågan om den fortsatta giltigheten av förordningen om utförselbevis, kommit med det förslag i avseende å städernas tolagssersättning, varom styrelsen nu fått tillfälle att uttala sig.

Från hamnförbundets sida gjordes den uppfattningen gällande, att likvid av tullbelopp medelst utförselbevis omöjligen kunde betraktas såsom likvärdig med vanlig tullrestitution utan borde anses vara jämnställd med penninglikvid. De tre ämbetsverken återigen förmenade, att någon verklig tulluppbörd icke ägde rum vid import mot avlämnande av utförselbevis, utan vore denna införsel att betrakta såsom »tullfri». Uppfattning står således här mot uppfattning. Utan att gå närmare in på denna sidan av saken vill styrelsen blott framhålla, att tolagssersättningen tillförsäkrats städerna under sådana förhållanden, att det knappast kan anses rättsligen giltigt att såsom skett på en omväg beröva städerna en del av densamma.

Oavsett emellertid de juridiska synpunkterna på denna fråga, synes det ligga i öppen dag, att rättvisa och billighet kräva ett förverkligande av hamnförbundets önskemål. Redan den kortfattade exposé, som ovan givits rörande denna frågas uppkomst, torde klart giva vid handen, att sättet för författningens tolkning medfört konsekvenser, som icke varit väntade och som heller icke kunna anses skäligen. Om statsmakterna finna det vara till landets bästa att genom utförselbevisen stödja lantbruket, blir detta självfallet dessas ensak. Men när formerna för detta understöd visa sig — avsiktligt eller oavsiktligt må lämnas därhän — hava blivit sådana, att också en del stadskommuner, utan sitt hörande, tvingas att bidraga till detta stöd åt lantmannanäringarna, synes man från stadskommunalt håll hava fullt fog för en hemställan om rättelse, så mycket hellre, som det åsyftade understödet på grund av sin natur måste bidraga till att höja levnadskostnaderna för städernas invånare.

För den händelse förslag kommer att föreläggas årets riksdag om fortsatt tillämpning av förordningen om utförselbevis, vill styrelsen för sin del, i likhet med hamnförbundet, därför hemställa att i detta sammanhang åtgärder företagas, som omöjliggöra fortsättande av nu påtalade praxis och för framtiden skydda städerna för förluster till följd av utförselbevisen.

Med denna principiella uppfattning vill styrelsen självfallet icke tillstyrka någon som helst åtgärd, som har till avsikt endast att mildra eller »utjämna» städernas förluster.

Vad speciellt angår det föreliggande förslaget om »utjämning» av städernas förluster på tolagssersättningen, vill styrelsen mycket bestämt avstyrka detsamma, då det synes medföra synnerligen betänkliga konsekvenser.

Förslaget innebär, att städerna även i framtiden skulle få bära förluster av tolagssersättningen, men att dessa skulle fördelas jämnare i relation till minskningen överhuvud i landet av tulluppbörden på grund av utförselbevisen. Om man fasthåller vid tanken på, att städerna alltjämt skola bära förlusterna, kan det väl teoretiskt sett synas bestickande att låta dem dela bördan. Men i praktiken synes saken ställa sig något annorlunda.

Detta framgår redan av ett flyktigt studium av föreliggande faktiska förhållanden. Under budgetåret 1926/27 hava 13 till tolagssättning berättigade städer fått sin ersättning minskad tack vare utförselbevisen. Men de övriga 24 ersättningsberättigade städerna däremot hava icke alls fått vidkännas någon dylik minskning.

Förlusterna äro också skäligen lokalt avgränsade. Samtliga Norrlandsstäder hava av naturliga skäl icke haft någon olägenhet av utförselbevisen, som i övrigt, med undantag för Stockholm samt Göteborg och ett par andra västkuststäder, främst hava ifrågakommit i Skåne.

Redan av dessa skäl synes det knappast kunna ifrågasättas att nu tilllämpa ett utjämningsförfarande. Men därtill kommer, att den av ämbetsverken föreslagna metoden för detta förfarande till sina konsekvenser är rätt överraskande. Med stöd av det material, som från förbundets byrå anskaffats, hava vissa beräkningar utförts rörande verkningarna av förslaget. Efter vad dessa beräkningar giva vid handen, skulle systemet i stort sett verka därhän, att den förlust, som det gångna budgetåret drabbat Stockholm, skulle för framtiden reduceras så väsentligt som till ungefär en tiondel, medan till följd därav andra städer skulle få vidkännas betydande öknings av sina förluster. Så skulle t. ex. Göteborg och Norrköping se sina förluster mer än fördubblade. De omnämnda städerna på Västkusten och i Skåne skulle få sina förluster väsentligt ökade, i enstaka fall betydligt mer än 10-dubblade. De hittills oberörda tolagsberättigade städerna skulle dessutom få vidkännas förluster med belopp, varierande från några kronor ända upp till över 2,000 kronor. Det synes styrelsen uppenbart, att den form för »utjämning», ämbetsverken föreslå, icke kan ifrågakomma.

Det vill förefalla som en naturligare utväg, att tullbeloppen för den med utförselbevis likviderade spannmålen avräknades från tulluppbörden icke i den stad, där importen sker, utan i den stad, från vilken utförseln skett. För ett fullständigt bedömande av denna anordnings fördelar och olägenheter torde dock en noggrann undersökning av verkningarna få förutsättas. Med den ståndpunkt, styrelsen ovan intagit till själva principfrågan, anser sig styrelsen sakna anledning att närmare gå in på olika sätt att vinna utjämning och inskränker sig i detta avseende till ett bestämt avstyrkande av den av ämbetsverken ifrågasatta metoden.

Stockholm den 9 februari 1928.

För Svenska stadsförbundets styrelse:

A. BORGSTRÖM.

Dess ordförande.

Henning Karlson.

Uppgift å importerad omalen och malen råg och

1924

åren 1924, 1925, budgetåret 1926—1927

Tullförvaltning	O malen råg och vete			
	74 A råg	74 B vete	Summa kg.	Debiterad tull kr.
Stockholm	19,221,083	73,787,908	93,008,991	3,441,333
Södertälje	—	—	—	—
Nyköping	2,446,566	3,445,515	5,892,081	218,007
Linköping	—	—	—	—
Norrköping	10,192,333	25,439,878	35,632,211	1,318,392
Jönköping	—	—	—	—
Kalmar	8,842,598	17,137,888	25,980,486	961,278
Oskarshamn	683,954	—	683,954	25,306
Västervik	—	—	—	—
Visby	—	—	—	—
Karlskrona	350,005	326,019	676,024	25,013
Karlshamn	107,751	600	108,351	4,009
Sölvesborg	44,849	—	44,849	1,659
Åhus	9,706,607	24,434,962	34,141,569	1,263,238
Simrishamn	—	—	—	—
Malmö	15,128,829	32,135,155	47,263,984	1,748,767
Landskrona	3,256,407	5,126,336	8,382,743	310,161
Hälsingborg	8,707,635	16,764,829	25,472,464	942,481
Ystad	2,417,111	2,988,345	5,405,456	200,002
Trälleborg	9,133,813	21,808,758	30,942,571	1,144,875
Halmstad	5,586,529	12,228,252	17,814,781	659,147
Falkenberg	4,756,959	11,521,657	16,278,616	602,309
Varberg	—	—	—	—
Göteborg	16,079,959	35,616,599	51,696,558	1,912,773
Marstrand	—	—	—	—
Uddevalla	—	—	—	—
Strömstad	300	—	300	11
Karlstad	249,962	655,736	905,698	33,511
Gävle	985,621	691,167	1,676,788	62,041
Söderhamn	274,500	97	274,597	10,160
Hudiksvall	—	—	—	—
Härnösand	985	—	985	36
Sundsvall	—	400	400	15
Umeå	1,871	—	1,871	69
Luleå	320,395	400	320,795	11,869
Piteå	—	—	—	—
Haparanda	298	—	298	11
Summa	118,496,920	284,110,501	402,607,421	14,896,473

5 % av summan debiterad tull (16,638,140 kr.) = 831,907 kr. utgör tolagsersättning för

Bilaga D.

vete samt debiterad tull för sådan spannmål

i städer med rätt till tolagersättning.

Malen råg och vete					Debiterad tull för omalen och malen råg och vete
79 B vetemjöl	79 E rågmjöl	79 H vetegryn	Summa kg.	Debiterad tull kr.	
8,250,669	482,740	199,321	8,932,730	580,627	4,021,960
—	—	—	—	—	—
196	—	—	196	13	218,020
—	—	—	—	—	—
288,803	83,365	364,206	736,374	47,864	1,366,256
11,466	—	9,845	21,311	1,385	1,385
159,962	—	4,866	164,828	10,714	971,992
21,212	4,964	—	26,176	1,701	27,007
56,441	2,462	—	58,903	3,829	3,829
9,850	—	—	9,850	640	640
827,959	14,813	—	842,772	54,780	79,793
71,516	40,747	—	112,263	7,297	11,306
7,390	18,177	—	25,567	1,662	3,321
114,528	2,534	7,303	124,365	8,084	1,271,322
6,866	—	—	6,866	446	446
3,866,805	1,824,315	38,950	5,730,070	372,455	2,121,222
329,178	105,316	—	434,494	28,242	338,403
1,073,532	85,832	31,805	1,191,169	77,426	1,019,907
278,263	151,388	14,134	443,785	28,846	228,848
50,929	9,382	—	60,311	3,920	1,148,795
314,393	—	9,266	323,659	21,038	680,185
—	—	—	—	—	602,309
2,953	—	2,462	5,415	352	352
4,767,457	77,133	124,303	4,968,893	322,978	2,235,751
—	—	—	—	—	—
183	—	—	183	12	12
36,459	49,203	—	85,662	5,568	5,579
53,128	18,863	3,432	75,423	4,902	38,413
1,173,465	50,110	45,914	1,269,489	82,517	144,558
51,316	20,626	—	71,942	4,676	14,836
48,986	4,925	4,866	58,777	3,821	3,821
29,702	9,900	9,743	49,345	3,207	3,243
610,953	191,518	14,068	816,539	53,075	53,090
38,334	—	—	38,334	2,492	2,561
42,097	19,700	4,925	66,722	4,337	16,206
22,622	—	—	22,622	1,470	1,470
19,857	—	—	19,857	1,291	1,302
22,637,470	3,268,013	889,409	26,794,892	1,741,667	16,638,140

ifrågavarande varor.

1925

Tullförvaltning	Omalen råg och vete			
	74 A råg	74 B vete	Summa kg.	Debiterad tull kr.
Stockholm	17,759,850	74,214,599	91,974,449	3,403,055
Södertälje	—	—	—	—
Nyköping	1,507,570	2,971,295	4,478,865	165,718
Linköping	—	250,000	250,000	9,250
Norrköping	4,109,935	20,861,979	24,971,914	923,961
Jönköping	—	—	—	—
Kalmar	2,721,381	16,971,438	19,692,819	728,634
Oskarshamn	59,973	—	59,973	2,219
Västervik	—	—	—	—
Visby	—	—	—	—
Karlskrona	74,944	229,264	304,208	11,256
Karlshamn	—	—	—	—
Sölvesborg	—	—	—	—
Åhus	6,030,368	24,310,139	30,340,507	1,122,599
Simrishamn	—	—	—	—
Malmö	5,582,894	26,126,844	31,709,738	1,173,260
Landskrona	1,478,493	4,142,241	5,620,734	207,967
Hälsingborg	1,638,407	9,324,139	10,962,546	405,614
Ystad	749,998	2,659,184	3,409,182	126,140
Trälleborg	3,245,186	14,116,734	17,361,920	642,391
Halmstad	3,530,638	9,305,616	12,836,254	474,941
Falkenberg	3,928,044	8,570,932	12,498,976	462,462
Varberg	—	—	—	—
Göteborg	5,171,464	20,788,959	25,960,423	960,536
Marstrand	—	—	—	—
Uddevalla	—	—	—	—
Strömstad	2	—	2	—
Karlstad	363,428	303,451	666,879	24,675
Gävle	629,245	563,639	1,192,884	44,137
Söderhamn	—	—	—	—
Hudiksvall	—	—	—	—
Härnösand	986	—	986	36
Sundsvall	8,251	—	8,251	305
Umeå	12,706	—	12,706	470
Luleå	49,762	—	49,762	1,841
Piteå	—	—	—	—
Haparanda	—	—	—	—
Summa	58,653,525	235,710,453	294,363,978	10,891,467

5 % av summan debiterad tull (11,779,851 kr.) = 588,993 kr. utgör tolagssättning för

Malen råg och vete					Debiterad tull för omalen och malen råg och vete
79 B vetemjöl	79 E rågmjöl	79 H vetegryn	Summa kg.	Debiterad tull kr.	
4,146,541	158,729	75,540	4,380,810	284,753	3,687,808
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	165,718
—	—	2,453	2,453	159	9,409
65,850	108,378	196,216	370,444	24,079	948,040
—	—	6,150	6,150	400	400
38,226	—	7,332	45,558	2,961	731,595
—	—	—	—	—	2,219
18,251	—	—	18,251	1,186	1,186
—	—	—	—	—	—
395,038	988	—	396,026	25,742	36,998
17,225	—	6,901	24,126	1,568	1,568
2,460	4,935	—	7,395	481	481
31,760	—	4,674	36,434	2,368	1,124,967
—	—	—	—	—	—
2,561,773	778,672	58,360	3,398,805	220,922	1,394,182
201,969	—	4,938	206,907	13,449	221,416
569,903	8,383	34,629	612,915	39,839	445,453
153,445	44,291	11,083	208,819	13,573	139,713
20,203	9,849	9,846	39,898	2,593	644,984
246,935	4,950	10,103	261,988	17,029	491,970
63	—	—	63	4	462,466
2,462	—	—	2,462	160	160
2,740,587	19,684	42,831	2,803,102	182,202	1,142,738
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—
1,851	537	—	2,388	155	155
2,312	1,641	7,371	11,324	736	25,411
550,292	—	14,775	565,067	36,729	80,866
—	—	—	—	—	—
29,326	—	3,435	32,761	2,129	2,129
1,231	—	15,219	16,450	1,069	1,105
131,193	54,209	20,146	205,548	13,361	13,666
—	—	985	985	64	534
556	—	—	556	36	1,877
—	—	—	—	—	—
4,985	—	4,812	9,797	637	637
11,934,437	1,195,246	537,799	13,667,482	888,384	11,779,851

ifrågasvarande varor.

1926/27

Tullförvaltning	O malen råg och vete			
	74 A råg	74 B vete	Summa kg.	Debiterad tull kr.
Stockholm	4,581,706	52,720,197	57,301,903	2,120,170
Södertälje	—	—	—	—
Nyköping ...	533,220	2,235,979	2,769,199	102,460
Linköping	—	—	—	—
Norrköping	1,317,710	17,979,998	19,297,708	714,015
Jönköping	—	—	—	—
Kalmar	1,677,129	13,611,854	15,288,983	565,692
Oskarshamn	49,279	—	49,279	1,823
Västervik	—	—	—	—
Visby	—	—	—	—
Karlskrona	—	175,290	175,290	6,486
Karlshamn	—	—	—	—
Sölvesborg	—	—	—	—
Åhus	1,011,085	18,668,719	19,679,804	728,153
Simrishamn	—	—	—	—
Malmö	945,480	28,666,841	29,612,321	1,095,656
Landskrona	422,671	3,597,130	4,019,801	148,733
Hälsingborg	469,060	10,922,840	11,391,900	421,500
Ystad	243,343	2,580,621	2,823,964	104,487
Trälleborg	1,706,850	16,229,033	17,935,883	663,628
Halmstad	430,113	7,717,085	8,147,198	301,446
Falkenberg	182,170	8,488,668	8,670,838	320,821
Varberg	—	—	—	—
Göteborg	2,677,502	18,367,269	21,044,771	778,657
Marstrand	—	—	—	—
Uddevalla	—	59,662	59,662	2,207
Strömstad	—	—	—	—
Karlstad	19,795	819,928	839,723	31,070
Gävle	153,815	—	153,815	5,691
Söderhamn	—	—	—	—
Hudiksvall	—	—	—	—
Härnösand	4,934	—	4,934	183
Sundsvall	5,915	—	5,915	219
Umeå	—	—	—	—
Luleå	49,569	51,081	100,650	3,724
Piteå	—	—	—	—
Haparanda	—	—	—	—
Summa	16,481,346	202,892,195	219,373,541	8,116,821

5 % av summan debiterad tull (9,028,152 kr.) = 451,408 kr. skulle utgöra to agsersättning

Malen råg och vete					Debiterad tull för omalen och malen råg och vete
79 B vetemjöl	79 E rågmjöl	79 H vetegryn	Summa kg.	Debiterad tull kr.	
4,644,420	—	25,047	4,669,467	303,515	2,423,685
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	102,460
—	—	—	—	—	—
73,749	—	49,421	123,170	8,006	722,021
4,900	—	3,625	8,525	554	554
39,717	—	8,531	48,248	3,136	568,828
2,437	—	2,413	4,850	315	2,138
40,670	—	—	40,670	2,644	2,644
—	—	—	—	—	—
564,636	—	—	564,636	36,701	43,187
30,950	—	8,113	39,063	2,539	2,539
7,380	—	—	7,380	480	480
102,741	—	7,057	109,798	7,137	735,290
553	—	—	553	36	36
3,056,837	45,754	32,578	3,135,169	203,786	1,299,442
224,320	—	3,946	228,266	14,837	163,570
677,350	—	28,691	706,041	45,893	467,393
214,964	4,937	13,732	233,633	15,186	119,673
34,765	2,467	3,952	41,184	2,677	666,305
225,907	—	15,763	241,670	15,709	317,155
173,356	709	—	174,065	11,314	332,135
8,381	—	—	8,381	545	545
3,071,642	—	42,665	3,114,307	202,430	981,087
413	—	—	413	27	27
—	—	—	—	—	2,207
—	—	—	—	—	—
1,086	—	—	1,086	71	31,141
240,717	—	9,586	250,303	16,270	21,961
4,924	—	—	4,924	320	320
—	—	3,352	3,352	218	218
2,462	—	12,455	14,917	969	1,152
200,197	—	32,930	233,127	15,153	15,372
—	—	—	—	—	—
8,372	—	—	8,372	544	4,268
—	—	—	—	—	—
—	—	4,909	4,909	319	319
13,657,846	53,867	308,766	14,020,479	911,331	9,028,152

ör ifrågasvarande varor, därest ej minskning ägt rum på grund av utförselbevisen.